

บทที่ 10

การฝึกอบรมผู้นำและสาวก

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณสามารถที่จะทำสิ่งต่อไปนี้

- เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- อธิบายจุดประสงค์ของการฝึกอบรมผู้นำและสาวก
- อธิบายว่าเหตุใดการฝึกอบรมผู้อื่นจึงเป็นความรับผิดชอบที่สำคัญ
- บอกถึงหลักการ 6 ประการของการเลือกสรรซึ่งพระเยซูทรงใช้
- บอกถึงหลักการ 8 ประการของการฝึกอบรมซึ่งพระเยซูทรงใช้
- ให้ตัวอย่างจากพระคัมภีร์ของแบบจำลองการฝึกอบรมผู้นำ

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

**“ศิษย์ไม่ใหญ่กว่าครู แต่ศิษย์ทุกคนที่ได้รับการฝึกสอนครบแล้วก็จะเป็
เหมือนครูของตน” ลูคา 6:40**

คำนำ

ผู้นำต้องมีสาวกและสาวกต้องมีผู้นำ

ในคริสตจักรทั่วๆ ไป ไม่มีผู้ใดได้รับมอบหมายให้พัฒนาผู้นำและสาวก อย่างไรก็ตามอนาคตของคริสตจักรก็ขึ้นอยู่กับเขา

การฝึกอบรมผู้นำและสาวก ควรเริ่มต้นตั้งแต่วัยเด็ก โดยการเตรียมคนวัยรุ่นให้มีส่วนในพระกายของพระคริสต์ การฝึกอบรมควรทำทันทีภายหลังการเป็นผู้นำ ไม่ว่าจะคนนั้นจะมีอายุเท่าใด

คุณได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงประทานของประทานพิเศษของการเป็นผู้นำให้แก่ผู้เชื่อบางคน บางคนก็เกิดมาพร้อมด้วยความสามารถตามธรรมชาติในการเป็นผู้นำ บางคนดูเหมือนกับว่าเป็นผู้ตาม ทุกคนถูกเรียกให้เป็นที่ผู้นำและผู้ตาม

ไม่ว่าจะมีความสามารถตามธรรมชาติหรือได้รับของประทานจากพระเจ้า ผู้นำและสาวกก็ต้องได้รับการฝึกอบรม “แต่ละคนสอนคนหนึ่งให้ออกไปสอนอีกคนหนึ่ง” เป็นคำตอบของพระเจ้าที่มีต่อการขาดแคลนผู้นำ

“จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยืมจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายคนไว้กับคนที่ซื่อสัตย์ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย” 2 ทิโมธี 2:2

ในบทนี้คุณจะได้เรียนรู้ว่าจะฝึกอบรมผู้นำและสาวกอย่างไร

สาวก (ผู้ติดตาม)

ทุกคนเป็นสาวก เปาโลพูดถึงตัวเขาเองว่า เป็นสาวกของพระเยซูและเขาเรียกร้องให้ชาวโครีนธ์ทำตามอย่างเขา

**“ท่านทั้งหลายก็จงปฏิบัติตามอย่างข้าพเจ้า เหมือนอย่างที่ข้าพเจ้า
ปฏิบัติตามอย่างพระคริสต์” 1 โครินธ์ 11:1**

เขามอบคำสั่งสอนที่คล้ายคลึงกันให้แก่ชาวเอเฟซัส (เอเฟซัส 5:1) ชาวฟิลิปปี (ฟิลิปปี 3:17) และชาวเซสะโลนิกา (1 เธสะโลนิกา 1:6)

ผู้เชื่อแต่ละคนควรได้รับการฝึกอบรมให้เป็นผู้ติดตามที่ดี พวกเราหลายคนไม่ต้องการเป็นผู้ติดตาม เรายากเป็นผู้นำกัน แต่ผู้นำที่ดีต้องเป็นผู้ติดตาม (สาวก) ที่ดีก่อน ผู้นำต้องรับผิดชอบต่อผู้อื่น ดังนั้นเขาจึงเป็นผู้ติดตามด้วย เราเป็นผู้นำที่ประสบความสำเร็จโดยการตามอย่างมีประสิทธิภาพ

การเป็นผู้ติดตามที่ดี คุณต้องเชื่อฟังผู้นำของคุณและยอมตนต่อสิทธิอำนาจของเขาเพื่อที่งานของเขาจะเป็นความชื่นชมยินดี

“ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังและอยู่ในโอวาทของหัวหน้าของท่าน จงให้เขาทำงานด้วยความชื่นใจ ไม่ใช่ด้วยความเศร้าใจ ซึ่งจะไม่ใช่ประโยชน์อะไรแก่ท่านทั้งหลายเลย เพราะว่าท่านเหล่านั้นดูแลรักษาจิตวิญญาณของท่านอยู่ เสมือนหนึ่งผู้ที่จะต้องเสนอรายงาน” ฮีบรู 13:17

สาวกควรตามผู้นำของเขาตราบใดที่เขาติดตามพระคริสต์ เมื่อใดที่ผู้นำเดินทางหลงออกไปจากความจริงแห่งพระวจนะของพระเจ้า จงอย่าติดตามเขาไป

ไม่ใช่ทุกคนจะได้รับการทรงเรียกให้อยู่ในตำแหน่งผู้นำในคริสตจักร แต่บางครั้งแต่ละคนก็เป็นผู้นำในบางวิธี ตัวอย่างเช่น คนๆ หนึ่งอาจไม่ถูกเรียกให้เป็นผู้นำในคริสตจักร แต่เขาเป็นผู้นำในบ้านของเขา

ผู้เชื่ออาจไม่มีของประทานฝ่ายวิญญาณของการเป็นผู้นำ แต่เพราะว่ามีความต้องการในคริสตจักรก็จำเป็นที่เขาจะต้องรับหน้าที่เป็นผู้นำเป็นบางโอกาส

ด้วยเหตุผลนี้เองที่ผู้เชื่อทุกคนควรได้รับการฝึกอบรมให้เป็นผู้นำ

ความรับผิดชอบที่สำคัญ

การฝึกอบรมผู้อื่นเป็นความรับผิดชอบที่สำคัญเพราะ

“ศิษย์ไม่ใหญ่กว่าครู แต่ศิษย์ทุกคนได้รับการฝึกสอนครบแล้วก็จะเหมือนครูของตน” ลูคา 6:40

คนที่ฝึกอบรมจะเป็นเหมือนคุณ คุณมีความรับผิดชอบที่สำคัญที่จะวางแบบอย่างที่เหมาะสมโดยความประพฤติและวิถีของคุณ

จุดประสงค์ของการฝึกอบรม

เหตุผลที่เราฝึกอบรมผู้นำและสาวกก็เพื่อให้พระบัญชาที่พระเยซูทรงสั่งให้สำเร็จ

**“เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา
ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์”**

**สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเจ้าไว้ นี่แหละเราจะอยู่
กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค” มัทธิว 28:19-20**

เราฝึกอบรมผู้นำและสาวกโดยมีจุดประสงค์ที่จะให้เขาออกไปสู่ชาติต่างๆ สอนข่าวประเสริฐ ให้บัพติศมาและนำให้คนที่กลับใจได้เติบโตฝ่ายวิญญาณโดยการสอนต่อไป

คนต้องได้ยินข่าวประเสริฐเพื่อที่จะตอบสนอง สำนึกจากความบาปและบังเกิดใหม่ การสอนเช่นนี้เรียกว่า “การประกาศพระกิตติคุณ”

**“เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา
ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์” มัทธิว 28:19**

บางครั้งเราเรียกผู้เชื่อใหม่ว่า “ผู้กลับใจ” ผู้กลับใจคือผู้เชื่อในพระเยซูซึ่งได้บังเกิดใหม่ โดยความเชื่อและกลายเป็นส่วนของอาณาจักรของพระเจ้า

แต่ว่าผู้กลับใจใหม่ต้องได้รับการฝึกอบรมให้เป็นสาวก ผู้กลับใจใหม่ต้องสอนในทุกสิ่งที่พระเยซูทรงสอน

**“สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเจ้าไว้ นี่แหละเราจะอยู่
กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค” มัทธิว 28:20**

แผนการของพระเยซูคือ เรานำผู้กลับใจเข้ามาเป็นสาวก คำว่า “สาวก” หมายถึง “ผู้เรียนรู้ นักเรียน คนที่เรียนโดยการทำตาม”

สาวกคือ ผู้ติดตามซึ่งถูกวางรากฐานลงบนความเชื่อของคริสเตียนและสามารถที่จะทำให้มีผู้กลับใจใหม่และสร้างเขาให้เป็นสาวก ขณะที่เขาทำเช่นนี้เขาก็กลายเป็นผู้นำ

ในขณะที่เราทำขบวนการนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก เราก็ได้สร้างสาวกและผู้นำต่อเนื่องกันไปเพื่อแพร่ขยายข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักร

ผู้กลับใจ มาสู่การเป็นสาวก มาสู่การเป็นผู้นำ

คุณนำคนจากการเป็นผู้กลับใจมาสู่การเป็นสาวก และมาสู่การเป็นผู้นำได้อย่างไร คุณต้องฝึกอบรมเขา

การนำคนให้กลับใจเป็นสิ่งสำคัญ แต่โดยการฝึกอบรมเขาให้เป็นสาวกและผู้นำเท่านั้นที่จะทำให้เขาสามารถเพิ่มผลผลิตฝ่ายวิญญาณได้

พระเยซูทรงแสดงสิ่งนี้ให้เห็นโดยการเลือกสาวกและฝึกอบรมเขาให้กลายเป็นผู้นำ พระองค์ทรงมีเวลา 3 ปี ในงานรับใช้เท่านั้นที่จะทำงานที่พระเจ้าทรงมอบหมายแก่เขา พระองค์ทรงสามารถที่จะไปเยี่ยมเยียนที่ไม่กี่แห่งในระยะเวลานั้นและไปหาคนที่จำนวนจำกัด

เพื่อให้แน่ใจว่างานของพระองค์สำเร็จสมบูรณ์ พระเยซูทรงฝึกอบรมสาวกและผู้นำก่อนสิ่งอื่นใด พระองค์รู้ว่าคนที่พระองค์ทรงฝึกอบรมจะไปถึงคนจำนวนมากภายในหมู่บ้านและเมืองต่างๆ ซึ่งพระองค์จะไม่ทรงมีโอกาสที่จะไปเยี่ยม

หลักการของการเลือกสาวก

คุณเป็นเพียงคนๆ เดียวซึ่งมีเวลาไม่มากนักที่จะฝึกอบรมทุกๆ คนได้ ซึ่งหมายถึงว่าคุณต้องเลือกคนที่คุณจะฝึกอบรม

คุณจะเลือกคนที่คุณฝึกอบรมอย่างไร? คุณอาจเลือกโดยดูที่การศึกษา ประสบการณ์ ทดสอบหรือดูจากการที่เขาถูกทดลองหรือความผิดของเขา

แต่วิธีการที่ดีที่สุดที่จะเลือกคนก็คือ ทำตามหลักการที่พระเยซูทรงใช้ในการเลือกสาวกของพระองค์ ซึ่งได้บันทึกไว้ใน มัทธิว 5:1, 10:2-4, มาระโก 3:13-19, ลูกา 6:12-16 และ ลูกา 10:1-16

ต่อไปนี้เป็นหลักการที่สำคัญบางประการที่พระเยซูทรงกระทำ ซึ่งคุณจะนำไปใช้ในการเลือกคนที่คุณจะฝึกอบรม

ฟังปาพระเจ้า

พระเยซูทรงฟังปาพระเจ้า พระองค์ตรัสว่า

“เราจะทำสิ่งใดตามอำเภอใจไม่ได้ เราได้ยินอย่างไรเราก็พิพากษาอย่างนั้น และการพิพากษาของเราก็ยุติธรรม เพราะเรามีได้มุ่งที่จะทำตามใจของเราเอง แต่ตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา” ยอห์น 5:30

ให้เป็นเรื่องของการอธิษฐาน

ลูกา 6:12-13 บันทึกว่า พระเยซูทรงใช้เวลาตลอดทั้งคืนในการอธิษฐานก่อนที่จะทรงเลือกสาวกของพระองค์ จงอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อขอสติปัญญาที่จะเลือกคนทั้งชายและหญิงที่สัตย์ซื่อเพื่อมารับการฝึกอบรม

เป็นผู้ริเริ่ม

พระเยซูทรงริเริ่มที่จะทรงเรียกสาวกของพระองค์ คนจะไม่รุกกันเข้ามาหาคุณเพื่อขอให้เป็นสาวกหรือเป็นผู้นำ คุณต้องริเริ่มที่จะเรียกเขา

มองดูที่ความสามารถที่จะเป็นไปได้ไม่ใช่ดูที่ปัญหา

เมื่อพระเยซูทรงเลือกสาวก พระองค์ทรงเรียกคนธรรมดา บางคนไม่มีการศึกษาและเขาต่างมีข้อผิดพลาดและความล้มเหลว กล่าวกันว่าถ้าคณะกรรมการพันธกิจของคริสตจักรนำเอาสาวก 12 คน มาทบทวนดูคุณสมบัติ เขาอาจไม่ผ่านการพิจารณาเพื่อให้อำนาจในงานพันธกิจก็ได้

แต่ว่าพระเยซูทรงปฏิบัติงานโดยดูที่ความสามารถที่พวกเขาจะเป็นไปได้ ไม่ใช่ดูที่ปัญหา พระองค์ไม่ได้ทรงเลือกชายและหญิงโดยดูที่เขาเป็นอยู่แล้ว แต่ทรงดูว่าเขาสามารถที่จะเป็นอย่างไร พระองค์ทรงมองข้ามปัญหาไปที่ความเป็นไปได้ในอนาคต

ชี้แจงการลงทุนให้ชัดเจน

เมื่อพระเยซูทรงเลือกสาวก พระองค์ทรงบอกเขาชัดเจนว่าเขาต้องลงทุนอะไร สาวกหรือผู้นำที่แท้จะต้องละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่าง

“ก็เช่นนั้นแหละ ทุกคนในพวกท่านที่มีได้สละสิ่งสารพัดที่ตนมีอยู่จะเป็นสาวกของเราไม่ได้” ลูคา 14:33

เขาต้องปฏิเสธตนเองโดยการแบกกางเขน

“ขณะนั้นพระเยซูจึงตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “ถ้าผู้ใดใคร่ตามเรามาให้ผู้นั้นเอาชนะตัวเอง และรับกางเขนของตนแบกตามเรามา” มัทธิว 16:24

“ผู้ใดมิได้แบกกางเขนของตนตามเรามา ผู้นั้นจะเป็นสาวกของเราไม่ได้” ลูคา 14:27

เขาต้องติดตามพระเยซู

“ขณะนั้นพระเยซูจึงตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “ถ้าผู้ใดใคร่ตามเรามาให้ผู้นั้นเอาชนะตัวเอง และรับกางเขนของตนแบกตามเรามา” มัทธิว 16:24

เรื่องอาณาจักรของพระเจ้าต้องเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกของเขา

“เหตุฉะนั้นอย่ากระวนกระวายว่าจะเอาอะไรกิน หรือจะเอาอะไรดื่มหรือจะเอาอะไรนุ่งห่ม

แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้” มัทธิว 6:31, 33

พระเจ้าทรงสัญญาที่จะประทานทุกสิ่งที่คุณจำเป็นต้องมี ถ้าคุณให้อาณาจักรของพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกในชีวิตของคุณ

สาวกต้องเป็นคนรับใช้ของคุณ

“ซึ่งศิษย์จะได้รับการรับรองเสมอครุ และทาสเสมอนายของตนก็พออยู่แล้ว ถ้าเขาได้เรียกเจ้าบ้านว่าเบเอลเซบูล เขาจะเรียกลูกบ้านของเขามากยิ่งขึ้นกว่านั้นเท่าใด” มัทธิว 10:25

“แต่ในพวกท่านหาเป็นอย่างนั้นไม่ ถ้าผู้ใดใครจะได้เป็นใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติท่านทั้งหลาย

ถ้าผู้ใดใครจะได้เป็นเอกเป็นต้น ผู้นั้นจะต้องเป็นทาสสมัครของพวกท่าน” มัทธิว 20:26-28

เลือกคนที่มีคุณสมบัติพื้นฐาน

เปาโลบอกทิโมธีให้เลือกคนที่สัตย์ซื่อไว้ใจได้และมอบสิ่งที่เขาสอนให้แก่เขา คนที่สัตย์ซื่อเหล่านี้ต้องสามารถสอนผู้อื่นได้

คุณสมบัติพื้นฐานคือ ความสัตย์ซื่อและความสามารถที่จะสอนผู้อื่นได้ ถ้าคนไม่สัตย์ซื่อ เขาจะไม่ทำความรับผิดชอบในการเพิ่มผลผลิตฝ่ายวิญญาณให้สำเร็จ ถ้าเขาสัตย์ซื่อแต่ไม่รู้ว่าจะสอนผู้อื่นอย่างไร เขาก็จะล้มเหลวด้วยเช่นกัน

ความสัตย์ซื่อรวมถึงการเติบโตฝ่ายวิญญาณ เปาโลกล่าวถึงผู้เชื่อที่ควรจะสามารถสอนผู้อื่นได้ แต่ยังไม่เติบโตฝ่ายวิญญาณ คนเหล่านี้ยังไม่พร้อมที่จะเป็นสาวกแท้ เขาต้องได้รับการสอนถึงเรื่องพื้นฐานของความเชื่อ

คนที่สัตย์ซื่อไม่จำเป็นจะต้องเป็นคนที่ไม่รู้ตำหนิ เขาเป็นผู้เชื่อที่อยู่ในขบวนการพัฒนาให้มีคุณภาพชีวิตที่เป็นเหมือนพระคริสต์ แม้แต่ “คนที่สัตย์ซื่อ” ก็มีปัญหาและความอ่อนแอที่ต้องเอาชนะ เช่นเดียวกับสาวกเดิมของพระเยซู

โลกนำเอาคนที่มีความสามารถและพยายามทำให้เขามีบุคลิกที่ดี เขามุ่งเน้นที่การสร้างคนให้เป็นมืออาชีพ พระเจ้าตรัสให้ “นำคนสัตย์ซื่อ” และพระองค์จะประทานอำนาจแก่เขาพร้อมด้วยตะลันต์และความสามารถฝ่ายวิญญาณ

คนที่สัตย์ซื่อมีความสามารถที่จะทำให้จุดประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ เมื่อพระเยซูทรงเรียกซีโมนและแอนดรูว์ เขาก็ละทิ้งแหวนของเขาไป “ทันที” คำว่า “ทันที” แสดงว่าเขาพร้อมอยู่เสมอ

เมื่อคุณเลือกชายและหญิงให้เป็นสาวก เขาต้องพร้อมให้คุณใช้ เขาต้องเต็มใจที่จะให้การสร้างสาวกเป็นอันดับแรกในชีวิตของเขา

คนที่สัตย์ซื่อมีแรงกระตุ้นจากนิมิตฝ่ายวิญญาณ เมื่อพระเยซูประทานนิมิตแก่เปโตรและแอนดรูว์ในการจับคนทั้งชายและหญิง สิ่งนี้กระตุ้นให้เขาละทิ้งแหวนของเขาไป

คนที่สัตย์ซื่อมีความหิวกระหายพระวจนะของพระเจ้า เช่นเดียวกับสาวกของพระคริสต์ “จิตใจของเขาเผาไหม้อยู่ภายใน” ขณะที่พระองค์แบ่งปันพระวจนะ (ลูกา 24:32, 45) เขาเต็มใจและกระตือรือร้นที่จะรับคำสอน

คนที่สัตย์ซื่อแสดงออกให้เห็นถึงความรักที่มีต่อพระเจ้าและมนุษย์ เขาเอาใจจริงเอาใจกับคำบัญชาประการแรกและประการที่สองคือ

“และพวกท่านจงรักพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน ด้วยสุดความคิด และสิ้นสุดกำลังของท่าน

และธรรมเนียมปฏิบัติที่สองนั้นคือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ธรรมเนียมปฏิบัติอื่นที่ใหญ่กว่าธรรมเนียมปฏิบัติทั้งสองนี้ไม่มี” มาระโก 12:30-31

หลักการของการฝึกอบรม

หลังจากเลือกสาวกแล้ว พระเยซูทรงแสดงหลักการที่สำคัญ 8 ประการในการฝึกอบรมเขาเหล่านั้น

1. คบหาสมาคม

เมื่อพระเยซูทรงเรียกสาวกของพระองค์ พระองค์ทรงเรียกเขาให้ “มาอยู่กับพระองค์” พระองค์แบ่งปันชีวิตของพระองค์อย่างสนิทสนมกับสาวก พระองค์ทรงใช้เวลาไปกับเขาทั้งในงานรับใช้อย่างเป็นทางการและในสิ่งแวดล้อมที่ไม่เป็นทางการ

คุณไม่สามารถที่จะฝึกสาวกและผู้นำโดยการประชุมคณะกรรมการหรือการนมัสการในวันอาทิตย์แต่อย่างใดเลย คุณต้องมีการคบหาสมาคมใกล้ชิดกับคนที่คุณฝึก คุณต้องแบ่งปันชีวิตของคุณกับเขา คุณต้องรู้จักเขา รู้จักปัญหา รู้จักระดับฝ่ายวิญญาณของเขา

2. การถวายตัว

เมื่อได้คบหาสมาคมกับพระเยซูแล้ว การถวายตัวก็พัฒนาขึ้น พระเยซูทรงเรียกสาวกของพระองค์ให้ถวายตัวต่อบุคคล ไม่ใช่ต่อนิกายหรือต่อองค์กรการ

การถวายตัวต่อพระเจ้าต้องการให้เราเชื่อฟังอย่างแท้จริงต่อพระวาทะและจุดประสงค์ของพระองค์ (ดู ยอห์น 4:34, 5:30, 15:10, 17:4 และลูกา 22:42)

3. นิมิต

พระเยซูทรงกระตุ้นสาวกของพระองค์โดยมอบนิมิตฝ่ายวิญญาณแก่เขา พระองค์ทรงเรียกเขาให้ทำงานที่ยิ่งใหญ่กว่างานของการดำเนินชีวิตประจำวัน

พระองค์ทรงเรียกให้เขาเป็นผู้จับคน (มัทธิว 7:19) พระองค์ประทานให้เขามีนิมิตของการเก็บเกี่ยวฝ่ายวิญญาณทั่วโลก (ยอห์น 4:35) พระองค์ทรงทำทนายเขาด้วยการเปิดเผยถึงอาณาจักรของพระเจ้า (มัทธิว 13)

ถ้าปราศจากนิมิต ประชาชนจะพินาศ (สุภาพิต 29:18) เขาไม่มีทิศทางและแรงจูงใจเลย ขณะที่คุณฝึกอบรมผู้อื่น คุณต้องสื่อสารนิมิตฝ่ายวิญญาณแก่เขาเพื่อจูงใจให้ทำพันธกิจ

นิมิตคือ การพิชิตคนทั้งโลกด้วยข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักร อย่าให้สิ่งอื่นที่มีความสำคัญน้อยกว่ามาทำให้คุณเบี่ยงเบนไป

4. คำสอน

พระเยซูทรงใช้เวลาส่วนใหญ่ของพระองค์ในการสอนสาวก คำสอนของพระองค์มักจะเกี่ยวข้องกับนิมิตที่ทรงประทานแก่เขา

ถ้าคุณต้องฝึกอบรมสาวกตามแบบที่พระเยซูทรงกระทำ คุณต้องสอนสิ่งที่พระเยซูทรงสอน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพระมหากษัตริย์ (มัทธิว 28:20)

คุณต้องเน้นที่คำสอนของพระเยซูและสิ่งที่เปิดเผยในการนำเอาคำสอนมาปฏิบัติในคริสตจักรยุคแรก หมายความว่าจุดเน้นของคำสอนต้องอยู่ในพระกิตติคุณและจดหมายฝากในพันธสัญญาใหม่

ขณะที่คุณสอนสิ่งที่พระเยซูทรงสอน คุณได้สอนถึงการเปิดเผยทั้งหมดของพระวาระของพระเจ้า เพราะว่ามีพื้นฐานบนพันธสัญญาเดิม พระเยซูตรัสว่า

“นี่เป็นถ้อยคำของเรา ซึ่งเราได้บอกไว้แก่ท่านทั้งหลายเมื่อเรายังอยู่กับท่านว่า บรรดาคำที่เขียนไว้ในหมวดธรรมบัญญัติของโมเสส และในหมวดผู้เผยพระวาระและในหมวดสดุดีกล่าวถึงเรา นั่นจำเป็นจะต้องสำเร็จ” ลูคา 24:44

“มีคำเขียนไว้อย่างนั้นว่า พระคริสต์จะต้องทรงทนทุกข์ทรมานและทรงเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม

และจะต้องประกาศทั่วทุกประเทศในพระนามของพระองค์ ให้เขากลับใจใหม่รับการยกบาป ตั้งต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม” ลูคา 24:46-47

5. การแสดงให้เห็น

พระเยซูไม่ได้ทรงสอนโดยการใช้คำพูดเท่านั้น พระองค์ยังทรงแสดงสิ่งที่ทรงสอนด้วย พระเยซูทรงสอนเรื่องการรักษาโรคและทรงแสดงให้เห็นโดยการรักษาคนป่วย พระองค์ทรงสอนถึงสิทธิอำนาจของผู้เชื่อเหนือซาตานและแสดงให้เห็นโดยการขับผีออก พระองค์ทรงสอนเรื่องการห่วงใยคนยากจนและแสดงให้เห็นโดยการให้อาหารแก่ประชาชน

สาวกไม่เป็นเพียงนักเรียน แต่เขาเป็นพยานรู้เห็นการแสดงถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ต่อมาภายหลังเขากล่าวว่า เขาสอน “สิ่งที่เขาได้เห็นและได้ยิน” เป็น “พยานด้วยตาของเขาเอง” (1 ยอห์น 1:1)

พระเยซูทรงสอนโดยใช้ตัวอย่าง พระองค์ทรงแสดงถึงสิ่งที่ทรงตรัสโดยทำให้เห็นว่าทรงเป็นอยู่และรับใช้อย่างไร พระองค์กล่าวว่า

“เพราะได้วางแบบแก่ท่านแล้ว เพื่อให้ท่านทำเหมือนดังที่เราได้กระทำแก่ท่านด้วย” ยอห์น 13:15

การแสดงถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าทำให้คนฟังข้อความที่คุณกล่าว

“ประชาชนก็พร้อมใจกันฟังถ้อยคำที่ฟิลิปได้ประกาศ เพราะเขาได้ยินท่านพูดและได้เห็นหมายสำคัญซึ่งท่านได้กระทำนั้น” กิจการ 8:6

เปาโลไม่ได้กล่าวถึงความจริงแห่งพระวาระเท่านั้น (กาลาเทีย 2:5) แต่ยังคงกล่าวถึงฤทธิ์อำนาจของข่าวประเสริฐ (โรม 1:16) เขาประกาศและแสดงให้เห็นข่าวประเสริฐ (1 โครินธ์ 2:1, 4)

6. การมีส่วนร่วม

ความรู้้อย่างเดียวไม่เพียงพอ การที่จะมีประสิทธิภาพต้องเอาความรู้มาใช้ จะต้องมีการปฏิบัติ สวากไม่เพียงแต่ฟังคำสอนของพระเยซูและสังเกตการสำแดงของฤทธิ์อำนาจ เขาต้องเข้ามีส่วนร่วม การสอนวิชาต่างๆ ไม่เพียงพอที่จะให้แน่ใจว่าได้เรียนรู้แล้ว การสอนแต่อย่างเดียวก็เหมือน การพยายามเรียนเรื่องการผ่าตัดโดยการอ่านหนังสือ

สวากต้องมีประสบการณ์จริงๆ ในสิ่งที่เขาเรียนรู้ เขาต้องได้ประสบการณ์ว่าจะแบ่งปันข่าว ประเสริฐอย่างไร จะอธิษฐานอย่างไรเพื่อคนป่วย จะขับผีออกอย่างไร

พระเยซูทรงประทานโอกาสเช่นนี้แก่สวากของพระองค์ จงอ่าน มาระโก 6:7-13 และ ลูกา 9:1-6 พระเยซูทรงส่งสวากออกไปมีประสบการณ์ในสิ่งที่เขาเรียนมา คนที่คุณสอนกลายเป็นผู้กระทำตาม พระวาจาและไม่เป็นแต่เพียงผู้ฟัง

7. การควบคุมดูแล

เมื่อสวากของพระเยซูกลับจากการเดินทาง พระเยซูทรงประเมินค่าของความพยายามของเขา (ลูกา 9:10) ตลอดทั้งขบวนการฝึกอบรม พระเยซูทรงควบคุมดูแลสวากของพระองค์ เขาไม่ถูกทอดทิ้งให้ต่อสู้อย่างเดียว พระองค์ทรงอยู่เพื่อแก้ไข ดำเนินดูและหนุนใจเขา

คุณไม่อาจที่จะทักท้วงเอาว่างานจะทำสำเร็จได้เพียงเพราะว่าคุณได้แสดงให้คนงานเห็นว่าทำงานนี้ได้อย่างไร แล้วส่งเขาออกไปโดยมีความหวังที่เจิดจ้า คุณต้องควบคุมดูแลในขณะที่คนงานเผชิญกับความสับสนผิดพลาดและอุปสรรค คุณต้องสอนเขาว่าจะเผชิญการทำทายนี้อย่างไร

การควบคุมดูแลนี้บางครั้งเราเรียกว่า “การติดตามผล” เปาโลควบคุมดูแลหรือ “ติดตามผล” สวากของเขา

“ครั้นยังอยู่ที่นั่นหน่อยหนึ่ง ท่านจึงไปตลอดแคว้นแคว้นกาลาเทียและฟรีเจียเพื่อจะช่วยกำลังพวกสวาก” กิจการ 18:13

“กระทำให้อใจของสวากทั้งหลายถ่อมลงขึ้น เตือนเขาให้ดำรงอยู่ในพระศาสนาและสอนให้เขาเข้าใจว่า เราทั้งหลายจำต้องทนความยากลำบากมากจึงจะได้เข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า” กิจการ 14:22

8. การมอบหมาย

ขั้นตอนสุดท้ายของขบวนการสร้างสวากคือ เมื่อพระเยซูทรงมอบหมายงานให้สวากกลายเป็นผู้สร้างสวากด้วยตนเอง พระองค์ประทานงานแห่งการเพิ่มพูนฝ่ายวิญญาณตลอดไปทั่วโลกแก่เขา

จงอ่าน กิจการ 19:1-20 ในพระคัมภีร์ของคุณ บทนี้อธิบายถึงงานรับใช้ของอัครทูตเปาโลที่เมืองเอเฟซัส

ครั้งแรกที่เปาโลมาถึงเมืองเอเฟซัส เขาเสาะหาผู้เชื่อที่อาศัยอยู่ที่นั่น คนชายหญิงเหล่านี้ได้ยอมรับพระกิตติคุณแล้ว และกลายเป็นผู้ติดตามพระเยซู (กิจการ 19:1) แต่เขาต้องการฝึกฝนต่อไปเพื่อรับใช้ให้มีประสิทธิภาพในเมืองของเขา

เปาโลสอนเขาผ่านทางประสบการณ์ สิ่งแรกที่เขาทำคือนำเขาเหล่านั้นเข้าสู่ประสบการณ์ใหม่นั้นคือการบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (กิจการ 19:2-8) เปาโลสอนเขาโดยการแสดงให้เห็นเขาเป็นพยานรู้เห็นการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่หลายประการที่กระทำในนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า (กิจการ 19:11-12) คนที่ไม่ใช่สวากแท้ของพระเยซูต่างก็แสดงตนออกมาและกลับใจสำนึกบาป (กิจการ 19:13-17) ผู้เชื่อใหม่ถูกนำมาหาองค์พระเยซูคริสต์เจ้า (กิจการ 19:17-20)

เมื่อผู้นำทางประเพณีศาสนาต่อต้านชาวประเสริฐ เปาโลได้ก่อตั้งศูนย์ฝึกอบรมขึ้นที่เมืองเอเฟซัส

“แต่บางคนมีใจแข็งกระด้างไม่เชื่อ และพุดหยาบซ้ำเรื่องทางนั้นต่อหน้าชุมนุมชน เปาโลจึงแยกไปจากเขาและพาพวกสาวกไปด้วย แล้วท่านไปสนทนากันทุกวันในห้องประชุมของท่านผู้หนึ่งชื่อที่รันหนัส” กิจการ 19:9

เอเฟซัสเป็นตัวอย่างที่ดีมากในรูปแบบโปรแกรมของการฝึกอบรม เปาโลไม่ได้นำเอานักเรียนออกจากสิ่งแวดล้อมของเขามาเพื่อรับการฝึกอบรม เขาฝึกอบรมคนเหล่านั้นในสิ่งแวดล้อมที่เขาคุ้นเคย เขายังคงอยู่ในสังคมของเขาเองและเรียนรู้ด้วยภาษาของเขาเอง

ศูนย์ฝึกอบรมที่เปาโลก่อตั้ง เสนอให้หลักสูตรฝึกอบรม 2 ปีแก่สาวก จุดประสงค์ของโรงเรียนก็เพื่อเพิ่มพูนสาวกซึ่งจะเผยแผ่ข่าวประเสริฐได้

“ท่านได้กระทำอย่างนั้นสิ้นสองปี จนชาวแคว้นเอเชีย ทั้งพวกยิวและพวกกรีกได้ยินพระวาทะของพระองค์พระผู้เป็นเจ้า” กิจการ 19:10

ศูนย์ฝึกอบรมนี้ไม่มีเส้นแบ่งทางวัฒนธรรม นักเรียนรับใช้แก่คนทั้งยิวและคนต่างชาติ (คือชาติอื่นๆ ที่ไม่ใช่ยิว)

โรงเรียนนี้ไม่มีเส้นเขตแดนทางภูมิศาสตร์ นักเรียนไม่เพียงแต่รับใช้ในเมืองเอเฟซัสของเขาเอง เขายังนำชาวประเสริฐออกไปทั่วทวีปเอเชีย

ตัวอย่างของเอเฟซัสเป็นแบบอย่างที่ดีของการฝึกอบรม เพราะว่าคนที่ได้รับการฝึกอบรมได้สอนผู้อื่น

“ท่านได้กระทำอย่างนั้นสิ้นสองปี จนชาวแคว้นเอเชีย ทั้งพวกยิวและพวกกรีกได้ยินพระวาทะของพระองค์พระผู้เป็นเจ้า” กิจการ 19:10

“พระวาทะของพระเจ้านั้นบังเกิดผลเจริญและมีชัย” กิจการ 19:20

โรงเรียนที่เอเฟซัสฝึกอบรมสาวกและเตรียมเขาให้พร้อมสำหรับงานรับใช้ จุดประสงค์ก็เพื่อเผยแผ่ข่าวประเสริฐออกไปทางด้านภูมิศาสตร์ (ทั่วแคว้นเอเชีย) และทางวัฒนธรรม (ทั้งชาวยิวและคนต่างชาติ) ผู้เชื่อใหม่ก็ได้รับการฝึกฝนให้เป็นสาวกในขบวนการเพิ่มพูนที่ต่อเนื่อง

ตัวอย่างของเมืองเอเฟซัส

ในปัจจุบันยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องตั้งศูนย์ฝึกอบรมที่คล้ายคลึงกับรูปแบบจำลองในเอเฟซัสอยู่ เมื่อผู้เชื่อใหม่เพิ่มพูน สิ่งสำคัญคือเขาต้องได้รับการฝึกอบรมให้เป็นสาวกและผู้นำซึ่งถูกท้าทายด้วยความรับผิดชอบที่จะนำข่าวประเสริฐไปสู่โลก

ศูนย์ฝึกอบรมที่เมืองเอเฟซัสไม่ได้มาแทนที่คริสตจักร ผู้เชื่อยังคงพบกันในธรรมศาลา ซึ่งเป็นสถานที่พบปะกันในคริสตจักรยุคแรก ผู้เชื่อยังคงพบปะกันในคริสตจักรในบ้านของเขา

โรงเรียนที่เอเฟซัส เป็นการขยายของคริสตจักรและไม่มาแทนที่คริสตจักร จุดประสงค์ของโปรแกรมการฝึกอบรมเช่นนี้ไม่ได้มาแทนที่สถาบันที่มีอยู่แล้ว ซึ่งกำลังเผยแพร่ข่าวประเสริฐอย่างเข้มแข็ง

ถ้าคุณสนใจในการเริ่มต้นศูนย์ฝึกอบรมที่คล้ายคลึงกับรูปแบบของเอเฟซัส เราได้ให้คำแนะนำไว้แล้วในหลักสูตรที่ชื่อว่า “ระบบวิธีการเพิ่มพูน”

หลักสูตรนี้อธิบายว่าจะเลือกสถานที่ วางงบประมาณ เลือกรับนักเรียน เลือกครูและหลักสูตร และประชาสัมพันธ์และดำเนินการสอนอย่างไร

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 10

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

.....
.....

2. เหตุใดการฝึกอบรมผู้อื่นจึงเป็นความรับผิดชอบที่สำคัญ

3. จุดประสงค์ของการฝึกอบรมผู้นำและสาวกคืออะไร

4. จงบอกถึงหลักการ 6 ประการ ของการคัดเลือกที่อธิบายไว้ในการศึกษาเรื่องพระเยซูและสาวกของพระองค์

5. จงบอกหลักการ 8 ประการของการฝึกอบรมที่กล่าวไว้ในการศึกษาเรื่องพระเยซูและสาวกของพระองค์

6. ตัวอย่างอะไรของพันธสัญญาใหม่ที่เป็นแบบจำลองของการฝึกอบรมผู้นำ

คำตอบบททดสอบ บทที่ 10

1. “ศิษย์ไม่ใหญ่กว่าครู แต่ศิษย์ทุกคนที่ได้รับการฝึกสอนครบแล้วก็จะเหมือนครูของตน” ลูคา 6:40
2. การฝึกอบรมผู้อื่น เป็นความรับผิดชอบที่สำคัญเพราะว่าคนที่คุณฝึกอบรมจะเป็นเหมือนคุณ
3. เราฝึกอบรมผู้นำและสาวกโดยมีจุดประสงค์ที่จะให้เขาออกไปทั่วชนทุกชาติ สอนข่าวประเสริฐแก่เขา ให้เขารับบัพติศมาและนำเขาเข้าสู่ความเติบโตฝ่ายวิญญาณโดยให้คำสอนมากขึ้น

4. หลักการของการคัดเลือกอธิบายนี้อิง
 - ฟังหาพระเจ้า
 - ให้เป็นเรื่องของการอธิษฐาน
 - เป็นผู้ริเริ่ม
 - มองดูที่ความสามารถที่จะเป็นไปได้ ไม่ใช่ดูที่ปัญหา
 - ชี้แจงการลงทุนให้ชัดเจน
 - เลือกคนที่มีคุณสมบัติพื้นฐาน
5. หลักการ 8 ประการของการฝึกอบรมสาวก
 - คบหาสมาคม
 - ให้คำสอน
 - แสดงให้เห็น
 - ถวายตัว
 - มีส่วนร่วม
 - มีนิมิต
 - ควบคุมดูแล
 - มอบหมายงาน
6. รูปแบบจำลองของเมืองเอเฟซัส

เพื่อศึกษาต่อไป

1. สาวกกลายเป็น ผู้นำ

โยชูวา ซึ่งเป็นสาวกของโมเสส กลายเป็นผู้นำ : กัณฑ์การวิถิ 7:15, เฉลยธรรมบัญญัติ 3:28

เอลีชา ซึ่งเป็นสาวกของเอลีชา กลายเป็นผู้นำ : 2 พงศ์กษัตริย์ 2

2. พระเยซูทรงฝึกอบรมสาวกซึ่งได้กลายเป็นผู้นำ การทรงเรียกที่ย้ำเสมอของพระเยซูคือ การทรงเรียกให้ติดตามพระองค์ พระเยซูทรงใช้คำว่า “จงตามเรามา” มากกว่า 20 ครั้ง ซึ่งทรงตรัสกับ

- ซีโมนและแอนดรู	มัทธิว 4:19, มาระโก 1:17
- ยากอบและยอห์น	มัทธิว 4:21, มาระโก 1:20
- มัทธิว	มัทธิว 9:9, มาระโก 2:14, ลูคา 5:27
- ఫิลิป	ยอห์น 1:43
- เปโตร	ยอห์น 21:19, 22
- ข้าราชการหนุ่ม	มัทธิว 19:21, มาระโก 10:21, ลูคา 18:22
- สาวกคนอื่นๆ	มัทธิว 8:22
- คนใดก็ได้	มัทธิว 16:24, มาระโก 8:34, ลูคา 9:23, ยอห์น 12:26

3. จงอ่านเรื่องการฝึกอบรมผู้นำในพันธสัญญาเดิม ใน 1 ซามูเอล 19:18-20 และ 2 พงศ์กษัตริย์ 2:1, 4:38, 6:1

4. ต่อไปนี้เป็นอุปสรรค 5 ประการที่สำคัญที่คุณต้องเอาชนะในการฝึกอบรมสาวกและผู้นำ

1. ความกลัวของมนุษย์
2. ความเกียจคร้าน
3. การต่อต้านการเปลี่ยนแปลง
4. ให้ความขัดแย้งเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก
5. ความไม่รู้ (คนต้องถูกอบรมให้รู้จักว่าจะแบ่งปันข่าวประเสริฐและปฏิบัติงานเฉพาะอย่างของการรับใช้อย่างไร)

5. ต่อไปนี้เป็นแนวทางในการดำเนินการฝึกอบรม

จงเตรียมตัวให้พร้อม

ครูแต่ละคนควรคุ้นเคยกับเนื้อหาวิชาที่เขาต้องสอน เขาควรเตรียมตัวโดยการอธิษฐาน เขาคควรมีสิ่งที่สอนสำหรับแต่ละชั้นเรียน ครูแต่ละคนควรมีวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับแต่ละบทเรียน ถ้าคุณกำลังใช้บทเรียนของฮาร์เวสไทน์ วัตถุประสงค์มีไว้ให้ในตอนต้นของแต่ละบท

จงแน่ใจว่าชั้นเรียนได้ถูกจัดเตรียมไว้ให้พร้อมสำหรับนักเรียน

ตรงต่อเวลา

เริ่มต้นและสรุปบทเรียนให้ตรงเวลา (นอกจากพระวิญญูณบรรณบริสุทธีจะนำไปอย่างอื่น)

อธิษฐาน

เริ่มและเลิกชั้นเรียนโดยการอธิษฐาน

ทบทวนและสรุป

เริ่มต้นชั้นเรียนแต่ละชั้นด้วยการทบทวนถึงสิ่งที่สอนไปในครั้งสุดท้าย เลิกชั้นเรียนโดยการสรุปบทเรียนที่สอนไปในตอนนี้

ใช้วิธีการสอนต่าง ๆ กัน

สถาบันฮาร์เวสท์มีวิชาชื่อ “กลยุทธ์การสอน” ซึ่งฝึกอบรมคุณให้ใช้วิธีการสอนของพระเยซู

เปิดใจต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์

จงแสดงสิ่งที่คุณสอนเช่น ถ้าคุณสอนเรื่องการรักษาโรค จงอธิษฐานเผื่อผู้ที่เจ็บป่วยอยู่ในขณะนี้ เมื่อสอนเรื่องการรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงนำคนให้มีประสบการณ์เช่นนี้

จวางแผนประสบการณ์การเรียนรู้

จงให้การบ้านแก่นักเรียนที่จะทำก่อนเข้าชั้นเรียน จงให้โอกาสเขาที่จะนำสิ่งที่เรียนไปปฏิบัติในงานรับใช้ในคริสตจักรและในชุมชนของเขา

6. ต่อไปนี้เป็นคำถามบางประการให้คุณพิจารณา

- ตัวอย่างในชีวิตของคุณ ที่แสดงกับผู้อื่นทำให้เขามีชีวิตเพื่อพระเจ้าหรือไม่ จงบอกมาสัก 3 อย่าง
- คนอื่นๆ มีโอกาสที่จะอยู่กับคุณเพื่อสังเกตดูแบบอย่างของคุณหรือไม่ หรือว่าคุณอยู่ห่างจากพวกเขา จงบอกมาสัก 3 วิธีที่คุณเปิดตัวเองแก่ผู้อื่น
- คุณเชื่อจริงๆ ว่าแบบอย่างของชีวิตของคุณควรทำให้ผู้อื่นทำตามหรือไม่? เพราะเหตุใด? คุณจะปรับปรุงแบบอย่างของคุณได้อย่างไร?
- คุณละเมิดหลักการของพระวจนะของพระเจ้าในการเป็นผู้นำของคุณหรือไม่? ด้วยวิธีใด? คุณจะแก้ไขได้อย่างไร?
- คุณบอกชื่อคนที่คุณฝึกอบรมเพื่อให้ช่วยคุณได้หรือไม่?